

WH/BEOI.0003.29.2023

Uchwała nr 4/H/2023
Rady Naukowej Instytutu Nauk o Kulturze
z dnia 4 lipca 2023 r.
w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie nauki o kulturze i religii
dr. Mateuszowi SZUBERTOWI

§ 1

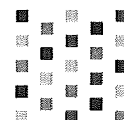
Rada Naukowa Instytutu Nauk o Kulturze, działając na podstawie art. 221 ust. 12 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742), po zapoznaniu się z uchwałą komisji habilitacyjnej z dnia 18 maja 2023 r., zawierającą opinię w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego wraz z uzasadnieniem i pełną dokumentacją sprawy, w tym z recenzjami osiągnięć naukowych, odmawia nadania dr. Mateuszowi Szubertowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie nauki o kulturze i religii

Uzasadnienie

Uchwała Rady Instytutu została podjęta zgodnie z negatywną opinią komisji habilitacyjnej, wyrażoną w jej uchwale z dnia 18 maja 2023 r.

Przed podjęciem uchwały Rada Naukowa Instytutu Nauk o Kulturze zapoznała się z dokumentacją postępowania, w tym z recenzjami, z protokołem posiedzenia komisji habilitacyjnej oraz z uchwałą komisji habilitacyjnej wraz z uzasadnieniem.

Dr Mateusz Szubert jako główne osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych dyscyplinie nauki o kulturze i religii wskazał monografię naukową *Choroba, ciało, grzech. Kulturowe studia maladyczne* (Opole 2022, ss. 400). Trzy recenzentki negatywnie oceniły monografię stwierdzając, że nie spełnia ona wymogów określonych w art. 219 ust. 1 pkt 2, *Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. z 2023 r. poz. 74.). Dr hab. Katarzyna Czeczot, prof. IBL PAN wskazała na niedostatki cytowań, zwróciła uwagę na przeinaczanie sensu i wyciąganie cytatów z kontekstu oraz eklektyzm cytowań, ogólnikowość oraz brak jasnej tezy lub tez poddanych potem analizie w dowodzeniu pracy Habilitanta. Dr hab. Magdalena Radkowska-Walkowicz, prof. UW wysunęła zarzuty zasadnicze, takie jak: brak metodologii, brak jasno sformułowanego sposobu strategii analizy materiałów zgromadzonych przez Habilitanta, podkreśliła brak wyrazistych tez oraz konkluzji potwierdzonych rzetelną analizą materiału – łączy się to ze swoistym stylem publicystycznym (który jest wynikiem powyższych) unikającym formułowania wyraźnych tez, uważa, że Habilitant odwołuje się do bardzo ogólnych (częściowo potocznych – częściowo uniwersalnych) prawd nie argumentując wyboru tej a nie innej perspektywy badawczej; kolejny zarzut to brak dookreślenia kontekstu i krytycznej analizy źródeł, co ma związek z niedookreśleniem przedmiotu badań – dobór jest przypadkowy – mieszają się źródła z wielu różnych rejestrów poziomów konwencji pisarskich (pozycje naukowe sąsiadują z popularnonaukowymi), a wszystkie one zostały przeanalizowane na tym samym poziomie epistemologicznym. Dr hab. Anna Witeska-Młynarczyk skierowała zarzut europocentryzmu studiów maladycznych z uwagi na przyjęcie przez Habilitanta zachodniej (lecz krytycznie niedookreślonej) perspektywy uogólniającej, problemem jest także brak kontekstualizacji źródeł – dr Mateusz Szubert w swej monografii przechodzi płynnie pomiędzy czasami PRL a kontekstem amerykańskim lub brytyjskim –

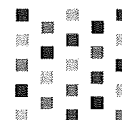
jego perspektywa badawcza jest niedookreślona, nie uwzględnia niuansów kontekstowych. Recenzentka wskazuje na brak konceptualizacji pracy i metodologii, co łączy się z wcześniejszym zarzutem – powoduje to eklektyzm pracy, Recenzentka zwraca też uwagę na złudzenie transdyscyplinarności (która nie została w pracy dookreślona): ocenia, że eklektyzm źródeł i inspiracji naukowych nie jest tożsamy z transdyscyplinarnością. Pojawia się też w pracy retoryka antymedyczna, która świadczy o bezkrytycznym przyjęciu ogólnych, potocznych sądów, brak odniesień do antropologii medycyny. Czwarta recenzja, sformułowana przez dr hab. Małgorzatę Okupnik, miała konkluzję pozytywną, chociaż zawierała zastrzeżenia dotyczące monografii: pierwsze, formalne (dotyczące samego statusu studiów maladycznych, ich nieokreśloności/płynności, w związku z tym nieostrości argumentacji), drugie – kompozycyjne; Recenzentka zwróciła uwagę na niezbyt przekonujące uporządkowanie materiałów i tematów w pracy, trzecie – uchybienia redakcyjne (bibliografia, formułowanie przypisów czy sposobu cytowania). Recenzentka wysoko oceniła niektóre analizy przeprowadzone rozprawie, m.in. patografii AIDS, stwierdziła, że dr. Mateusz Szubert jest samodzielnym, kompetentnym i obiecującym badaczem, który konsekwentnie realizuje swoje projekty badawcze. Pozostali członkowie komisji przedstawili pozytywną ocenę dorobku dr. Mateusza Szuberta, wskazując m.in. na dobry warsztat pisarski i naukowy (dr hab. Małgorzata Krakowiak, prof. UŚ), znaczenie pracy w specyficznym kontekście studiów maladycznych (dr hab. Małgorzata Okupnik); specyfikę kulturoznawczą omawianej pracy habilitacyjnej, która dąży do uchwycenia ogólnego mechanizmu funkcjonowania choroby w kulturze współczesnej, jednoznacznie podkreślając wyrazistą linię metodologiczną w postaci poststrukturalizmu, który zbliża pracę do *cultural studies* (dr hab. Marek Pacukiewicz, prof. UŚ).

Niejednogłośne były oceny komisji habilitacyjnej dotyczące pozostałego dorobku naukowego Habilitanta. Zdaniem Recenzentek dr hab., prof. UW Magdaleny Radkowskiej-Walkowicz i dr hab. Anny Witeski-Młynarczyk dorobek ten nie jest znaczącym wkładem w rozwój nauk o kulturze i religii i nie świadczy o wystarczających kwalifikacjach teoretycznych, metodologicznych i badawczych na gruncie nauk o kulturze i religii. Do opinii tej przychyliły się przewodnicząca komisji dr hab. Agnieszka Kościańska, prof. UW i recenzentka dr hab. Katarzyna Czczot, prof. IBL PAN. Pozostali członkowie komisji, tj. recenzentka dr hab. Małgorzata Okupnik, dr hab., prof. UŚ Małgorzata Krakowiak, i sekretarz dr hab. Marek Pacukiewicz, prof. UŚ wyrazili zdanie odrębne, wskazując na konsekwentny rozwój naukowy Habilitanta.

Choć na uznanie zasługuje działalność organizacyjna i dydaktyczna Habilitanta na Uniwersytecie Opolskim, w ocenie recenzentek dr hab., prof. IBL PAN Katarzyny Czczot, dr hab., prof. UW Magdaleny Radkowskiej-Walkowicz i dr hab. Anny Witeski-Młynarczyk, dr Szubert po uzyskaniu stopnia doktora uczestniczył jedynie w polskojęzycznej debacie naukowej, ma ograniczone doświadczenie udziału w projektach badawczych, a także prowadzenia badań w innych ośrodkach. Nie wykazał się więc istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej. Do opinii tej przychyliła się przewodnicząca komisji dr hab. Agnieszka Kościańska, prof. UW. Pozostali członkowie komisji, tj. recenzentka dr hab. Małgorzata Okupnik, dr hab. Małgorzata prof. UŚ i sekretarz dr hab. Marek Pacukiewicz, prof. UŚ wyrazili zdanie odrębne, wskazując na współtworzenie przez Niego dyskursu maladycznego.

Rada Naukowa zauważyła rozbieżności w ocenie dorobku habilitacyjnego przedstawione przez Komisję Habilitacyjną, także fakt, że dwie negatywne recenzje formułowane były z tej samej – antropologicznej i etnologicznej perspektywy badawczej, podczas gdy Habilitant wskazywał na kulturoznawcze pole swoich badań. Części Rady Naukowej INoK nie przekonały zarzuty dotyczące braku metodologii w dorobku naukowym Habilitanta, albowiem kulturoznawstwo nie ma wypracowanej jednej metodologii, lecz – z uwagi na interpretacyjny charakter badań – ma ich wiele. Dodatkowym kontekstem tej sytuacji jest fakt odłączenia z nauk o kulturze i religii dyscypliny *etnologii i antropologii* kulturowej, którą reprezentują trzy (wyznaczone przez Radę Doskonałości Naukowej) Badaczki powołane do Komisji Habilitacyjnej.

Rada Naukowa INoK decyzję swoją podejmowała na dwóch posiedzeniach. Na pierwszym, w dniu 20 lipca 2023 roku, Rada INoK, mimo przedstawionej negatywnej opinii Komisji Habilitacyjnej, nie poparła wniosku o odmowę nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Mateuszowi Szubertowi (wniosek

o odmowę nadania Mu stopnia nie uzyskał bezwzględnej większości głosów). Wobec niezakończzonego postępowania habilitacyjnego dr. Mateusza Szuberta Rada Naukowa INoK decyzję o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie nauki o kulturze i religii dr. Mateuszowi Szubertowi podjęła na posiedzeniu w dniu 4 lipca 2023 r. w wyniku głosowania, w którym wniosek o odmowę nadania stopnia uzyskał – ze względu na zapis w art. 221 ust. 12 zdanie drugie, ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742): „Podmiot habilitujący odmawia nadania stopnia, w przypadku gdy opinia, o której mowa w ust. 10, jest negatywna” – bezwzględną większość głosów.

DYREKTOR
Instytutu Nauk o Kulturze
Wydziału Humanistycznego

Beata Gontarz
dr hab. Beata Gontarz, prof. UŚ

POUCZENIE

Na podstawie art. 224 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023r. poz. 742) Stronie przysługuje prawo wniesienia odwołania do Rady Doskonałości Naukowej za pośrednictwem Rady Naukowej Dyscypliny w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Otrzymują:

1. Pan dr Mateusz Szubert

